כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות

בסודשיח

בס"ד ■ יום רביעי ■ פרשת בהעלותך ■ ט"ז סיון ה'תשע"ה ■ 03.06.2015 ■ גליון מס' 328

תפוצה לכל קהילות ישראל

פרשת שלח

חטא המרגלים

/ הרב יעקב הלוי פילבר

עם ישראל - בארץ ישראל - על פי תורת ישראל - הם שלושת מרכיבי השלמות היהודית, ועל כן מאז הושלך אברהם אבינו לכבשן האש מנסים אומות העולם בחושם העיור לפגוע בנו באחד משלושת המרכיבים הללו. רבות הן הדוגמאות ההיסטוריות של הניסיון להשמיד אותנו השמדה פיזית, החל מנמרוד שהשליך את אברהם לכבשן האש, וישמעאל שרצה להרוג את יצחק, ועשו שבקש להרוג את יעקב, ופרעה שגזר להמית את הנולדים על האבניים ואח"כ להשליכם ליאור, דרך המן שזמם להרוג את כל היהודים ביום אחד ועד השואה האירופית לאחרונה. כמו כן יש גם דוגמאות לניסיון לבולל את ישראל בהשמדה רוחנית, כמו לבן הארמי שביקש לעקור את הכל, ואחריו היוונים שגזרו על ישראל שיכתבו על קרן השור שאין להם חלק באלוקי ישראל (ב"ר ב) או מלכות רומי שגזרה על המילה (שבת קל א) עד הנצרות שכפתה על יהודים להמיר את דתם וכדומה. אבל מאז התמוטטות המשטר הסובייטי, אין אנו מוצאים עוד ניסיונות באומות העולם להתנכל לדת ישראל או להשמיד פיזית איזו קהילה יהודית. מה שרואים אנו בתקופתנו הוא מאמץ בלתי פוסק של האומות לסלק אותנו מארץ ישראל או לקרוע מאתנו חלקים מארצנו, ולדאבוננו משתתפים בניסיון הזה גם מבני עמנו, ובמעשיהם זה הם מצטרפים לניסיון של המרגלים לנתק את ישראל מארצו, ועל כך כותב הרב קוק בספרו 'אגרות הראי"ה' (אג' צו): "יסוד הגלות והשפלות הנמשך בעולם, בא רק ממה שאין מודיעים את ארץ ישראל, את ערכה וחכמתה, ואין מתקנים את חטא המרגלים שהוציאו דיבה על הארץ (ועלינו) בתשובת המשקל: להגיד ולבשר בעולם כולו הודה והדרה, קדושתה וכבודה, והלוואי שנזכה אחרי כל ההפלגות כולן מצדנו להביע אף חלק אחד מרבבה מחמדת ארץ חמדה ומהדרת אור תורתה ועילוי אור חכמתה ורוח הקודש המתנוסס בקרבה".

מה היה חטא המרגלים? על כך נאמרו פירושים רבים ואחד מהם הוא פירושו של הרב סולוביצ'יק כפי שמובא בספר 'פרקים במחשבת הרב' בפרק העוסק ב"יחודה של ארץ ישראל' ובו הוא מסביר כי הגורל היהודי קשור קשר אמיץ עם ארץ ישראל, מפני שרק בארץ ישראל נגלית השכינה, ורק בה משגשגת הנבואה, ועל כן צריך עם־סגולה להתיישב בארץ־סגולה. את הברית בין עם־ישראל לארץ־ישראל הוא מדמה שם לברית הנישואין, הכניסה לארץ היא יותר מתנועה ממקום למקום, יש כאן סמל של ברית נישואין בין העם והארץ, כי כל הקורה בארץ הזאת משפיע על רוחם ועל עמדתם של היהודים באשר הם שם. אך בניגוד לנישואין שלפעמים הם יכולים להסתיים בגירושין, הקשר שבין העם והארץ הוא קשר הקיים לנצח. והנה ההלכה קובעת שאסור לאדם לשאת אשה או אפילו לארס אותה קודם שיראנה, ואין זה חשוב כמה המלצות טובות קיבל עליה, כי הקשר הזה צריך להיות מעומק הלב וללא הסתייגויות, על כן צריך לבססו על ידיעה והכרה ישירה ובלתי אמצעית, ואסור להיכנס לברית הנישואין ללא הכרה והערכה אישית קודמת. מאותה סיבה - מסביר הרב סולוביצ'יק - נצטווה משה לשלוח אנשים לתור את הארץ, לא בשביל לאסוף מידע, אלא לתת לראשי השבטים את ההזדמנות להכיר את הארץ בהכרה בלתי אמצעית וכנציגי הציבור להביא לכלל הציבור דין וחשבון על מהותה המיוחדת במינה של ארץ הקודש. כי על אף ההבטחה האלוקית בדבר תכונותיה המצוינות של ארץ ישראל, היו ישראל צריכים להתוודע אליה בקשר ישיר באמצעות נשיאיהם. ומוסיף הרב סולוביציק - עם ישראל הוא עם יחיד במינו, קודש לה', העומד להזדווג עם ארץ־סגולה, ארץ אשר שמרה אמונים לעם ישראל, וכאשר נכבשה בידי זרים ויהודיה הוגלו ממנה, נשארה הארץ שוממה ועצרה את ברכותיה, כאשה נאמנה המחכה ומייחלת בגעגועים לשובו של בעלה. על כן קיווה משה רבנו לכך שהמרגלים ירגישו ויכירו בתכונותיה הסגוליות של הארץ, ויוקירו את ערכיותה מצד הברית של ה' עם אברהם. היחידים שהבינו את ערכה המיוחד של הארץ היו יהושע וכלב, ועל כן הלך כלב להשתטח על קברי אבות במערת המכפלה, בשעה ששאר הנשיאים הלכו לבדוק את

■ עוד בעיתון ■

ניתן לעבור לכתבה הרצויה ע"י לחיצה על שמה.

צילום מספר לשם לימוד / זכויות יוצרים

אבקש לשאול מכבוד תורתו, בנוגע לצילום מאמרים (רפואיים או תורניים) מספר או כתב עת לשימוש עצמי...

המשך בעמי 2

שוויית קיץ

הלכה האומרת שצריך להתחתן רק בחלק הראשון של החודש כל זמן שהלבנה מתווספת ומתמלאת ולא בחצי השני של החודש שהלבנה מתמעטת...

המשך בעמי 4

סיפור לשבת

"אבל הקב"ה לא חייב לתת לך ילדים"

הבטתי על שלושה קלסרים עבים גדושי מסמכים ומכתבים, ובהם הדיאגנוזה הרפואית המוחצת. "לעולם תהיי עקרה"...

המשך בעמי 4

שביבים

- השלך על ה' יהבך
- כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת
- כיפתו של החפץ חיים
- אלכסון או עגול?
- וייקרא שמה בישראל
- אפליקציה מצילת חיים

המשך בעמי 6

שטחי הארץ ממדבר צין עד רחוב לבוא חמת, המרגלים סקרו את הארץ בראיה חיצונית כסוחרי נדל"ן, והם בחנו את ערכה מצד התועלת של ה'עולם הזה', ועל כן נכשלו בהתייחסות שלהם אליה. ורק יהושע וכלב שהתבוננו על הארץ בהסתכלות פנימית אמרו: "טובה הארץ מאד מאד".

הזוגיות הנצחית של עם ישראל וארצו היא לצנינים בעיני אומות העולם, לא רק האומות הגובלות עם ארץ ישראל אלא גם אצל האומות שאין להם כל גבול עם הארץ, והאיבה הזו מלווה שנאה המתעטפת בצביעות, שהאמצעים כולם כשרים להצר את שיבת ישראל לארצו. מה מביא את כל הרוע שבעולם להתנכל לארץ ישראל? בספרו "נפש חיה" מביא הרב מקאליש את המכתב ששלח אליו הרב אליהו גוטמאכר שבו הוא כותב: שאצלו ברור שאם יתחילו ישראל לעבוד אדמת הקודש בסך של מאה ושלושים משפחות שתהיה התחלת הגאולה גם כשלא יהיו ישראל ראויים לכך, כי הגלות באה מחמת מאיסת הארץ ובתיקון חטא זה תבוא הגאולה, ככתוב: "רצית ה' ארצך, שבת שבות יעקב". ומסיים שם: "שיש לראות את גודל התכלית של ישוב הארץ בזה ש"הקליפה" גוברת (נגד ישוב הארץ) גם בצדיקים היותר גדולים לבטל הטוב הזה, יען שכח הקליפה תלוי בגלות, ובביטול הגלות תבוטל הקליפה".

לפי דבריו המאמץ העולמי של ארצות ערב, האיחוד האירופי ורבים אחרים, כמעט כל עצרת האומות המאוחדות, הוא מאבק הישרדות של הרוע העולמי, שכוחו יתבטל מן העולם בשוב ישראל לארצו להיות ריבון על מלוא מרחבי ארצו. ועל כן כוחות הרשע בעולם מגייסים כל מאמץ למנוע את שובו של עם ישראל לארצו, ועושים הכל כדי לנשל את בניה ממרחביה. במלחמתו של 'כוח הרע העולמי' לנשל את עם ישראל מארצו הוא אינו מסתפק בגיוס האומות בלבד, אלא הוא כעמלק בשעתו מזנב גם בנחשלים מבני עמנו, שהם המרגלים המודרניים המואסים בארץ חמדה ומצטרפים אל הכוחות הפועלים לנשל את ישראל מחלקי ארצו. וגם הטענות של מרגלי ימינו דומות לטענות שנטענו בשעתן ע"י המרגלים של אז, כמו הטענה הצדקנית על העדפה כביכול את קדושת האדמה על קדושת חיי האדם, (כאילו הציונים הראשונים, אנשי העלייה הראשונה והשנייה, לא העדיפו את קדושת האדמה על קדושת חיי האדם, ובאו לארץ למרות הביצות והמחלות וסכנת החיים שהיה בדבר) ולפי "מדרש הגדול" זו הייתה גם טענת המרגלים בשעתם שאמרו: "לתת אותנו ביד האמורי להשמידנו" - "שהיו יושבים במשכניהם ומבכים כמתהלמים".

צילום מספר לשם לימוד / זכויות יוצרים

/ הרב אליעזר יהודה וולדינברג

(מתוך שו"ת ציץ אליעזר, חלק יח סימן פ)

אבקש לשאול מכבוד תורתו, בנוגע לצילום מאמרים (רפואיים או תורניים) מספר או כתב עת לשימוש עצמי, כשבשער הספר או כתב עת מופיעה אזהרה שאין להעתיק שום חלק מהתוכן ללא רשות המחבר או המוציא לאור. אני מדגיש שמדובר אך ורק לשם לימוד ושימוש עצמי ולא לשם מסחר. בכל זאת, האם יש כאן איסור של גזל או איסור אחר, או האם הדבר מותר, משום שלכתחילה המו"ל יודע שכך מנהגו של עולם וממילא מתייאש ומוותר מראש על העתקה או צילום של חלק מהספר עמודים אחדים, אף על פי שמדובר סוף סוף על הרבה עמודים אחדים. ומה שהאחרונים אוסרים (כגון שואל ומשיב חלק א' סימן מ"ד) משום גזל והשגת גבול, זה [דוקא] בגלל שמדובר על הדפסת כל הספר לשם מסחר?

וזאת תשובתי בעזרת ה' יתברך. הנה לדעתי נראה שצילום מאמרים מספר או כתב עת לשימוש עצמי - מותרת היא, למרות שבשער הספר או כתב-עת מופיעה אזהרה שאין להעתיק שום חלק מהתוכן ללא רשות המחבר או המו"ל. מכיוון שמכוון אך ורק לשם לימוד ושימוש עצמי ולא לשם מסחר.

דמכיון שכך מנהגו של עולם להעתיק לשם שימוש עצמי, והמוציא לאור יודע מזה, אם כן ממילא מתייאש ומוותר מראש על העתקה וצילום כזה. זאת אומרת, דאמדינן את דעתיה [מעריכים את דעתו] של המוציא לאור. שהגם שהתבטא להזהיר בסתמא שלא להעתיק שום חלק מהספר ללא רשותו, אבל בלבו לא היה לאסור גם על כגון דא. וכשם שבתנאים חיוביים מצינו לתוספות בקדושין (דף מט עמוד ב דיבור המתחיל 'דברים שבלב') שכותבים, דיש דברים דאפילו גילוי מילתא לא בעיא [=צריך], לפי שאנו אומדין שלכך היה דעת המתנה. וכך היא האזהרה שלפנינו - אמדינן את דעתו של המזהיר, ואומרים אנו שבלבו לא היה להזהיר גם על כגון זה. כי מחד - יודע הוא מראש שזה לא ניתן לביצוע, ועל כן לא יכשיל בני אדם בחינם. ומאידך הרי עיקר מטרת אזהרתו הוא כדי שלא ישתמשו בהעתק לשם מטרה זדונית של השגת גבול או העלמת שם מחברו. וזה לא שייך כשמטרת העתקה ההיא ללימוד ושימוש עצמי.

...וההיתר הזה נראה דחל לא רק בנוגע למאמרים או כתבי עת תורניים, כי אם גם על רפואיים, מכיוון דעל ידי כך יתקדם יותר מהר בשטח הרפואי באיזה צד שהוא והדבר יביא במישרין או בעקיפין להחשת קיום המצווה של "ורפא ירפא", "והשבותו לו", "ולא תעמוד על דם רעך". ועל כל פנים הא הרי המכוון הוא כדי להגיע לידי כך...

מסקנה: מכל טעמים אלו שנתבררו, נראה לי להלכה בנידון שאלתו דמר, שמותר לצלם מאמרים רפואיים או תורניים וכדומה, מספר או כתב עת הנמכר ורוכשים אותו למרות אזהרה שמופיעה בשער הספר או כתב עת שאין להעתיק שום חלק מהתוכן ללא רשות המחבר או המו"ל, כל עוד שהמטרה היא לשם לימוד ושימוש עצמי, ולא לשם מסחר וגם לא כדי להתלבש בטלית שאינו שלו ולהעלים מקור מוצאו. ואפילו כשידעינן שמטרת הקפידה והאזהרה היא גם על כגון דא בכל זאת לא חלה, וכדנתבאר היטב בדברינו בע"ה.

***

הרב חיים דוד הלוי:

(מתוך שו"ת עשה לך רב, חלק ו סימן צד)

הנני מאשר קבלת מכתבך מיום י"ח שבט דנא, בשאלותיך בדין שמירת זכויות יוצרים והריני להשיבך:

פשוט ביותר שכל קסטה [קלטת] שרשום עליה "כל הזכויות שמורות", ויתכן שאף אם לא רשום עליה, אסור להקליטה, שכן החזן או הזמר ביחד עם המפיק מתכוונים להרוויח מהוצאתם לאור, ואם כל אדם יקליט מקסטה שחבירו קנה, קיים חשש שאפילו את הוצאות ההפקה לא יצליח לכסות. וכך הוא הדין גם בהקלטה מתקליט, וגם משידור ברדיו, כי גם הרדיו כאשר משדר תקליט הרי שהוא משלם שכר לחזן או לזמר, וכל זה פשוט ביותר.

אלא שאתה טוען "אני יודע שאילולי היה לחבירי קסטה לא הייתי הולך לקנות קסטה כזאת אם כן הרי שלא הפסדתי את המוכר". אינני בטוח שאין זו עצת היצר, שכן אחרי ששמעת את הקסטה בבית חברך חפצת להקליטה, אם לשימושך (או לשימוש מישהו מקרובי משפחתך כפי שציינת במכתבך), וכל זמן שאין האיסור ברור לך ביותר, אתה מנסה להשתכנע שלא היית הולך לקנותה בחנות. אין לי כל בטחון שהרגשה זו היא כנה ואמיתית, ויתכן שהיא בחינת מורי היתרא לנפשיה [מורה היתר לעצמו].

זכויות יוצרים באינטרנט ובדיסקים

"שמירה על זכויות יוצרים באינטרנט"

(מתוך שו"ת משפטי ארץ, עמ' 362-262, 662, 862)

רשת האינטרנט מאפשרת הפצת מידע בהיקפים עצומים. עם התגברות התופעה נוצר צורך להרחיב את המאבק להגנת זכויות היוצרים, בהקשר של אתרי שיתוף קבצים. אתר שיתוף הקבצים הוא אתר אינטרנט שמאפשר העלאת תכנים על ידי הגולשים, לשימושם של שאר הגולשים. כמובן כל אחד יכול להשתמש באתר שיתוף קבצים כדי להעלות תכנים שלו, כגון תמונות לרשת לטובת הציבור.

משמעות הדבר היא שברגע שדיסק של מוסיקה יוצא לשוק, יכול אדם לקנות את הדיסק ולהעלות את תכניו לאתר שיתוף ומיליוני בני אדם מכל העולם יכולים להוריד את הדיסק. באותו אופן מועלים לרשת סרטים (חלקם מצולמים במצלמה על ידי צופים בקולנוע), ספרים, ותכנים נוספים.

בשנים האחרונות מתנהל בעולם מאבק משפטי כנגד מפעילי אתרי שיתוף קבצים, ורבים מהאתרים המובילים נסגרו או שהחלו לגבות תשלום עבור הורדת הקבצים. טענתם של מפעילי האתרים שהם מהווים בסך הכל צינור להעברת מידע על ידי הגולשים לא התקבלה.

מבחינה הלכתית, ישנה גישה שאין איסור בהורדת תכנים מהאינטרנט:

אין שליטה על מה שנמצא באינטרנט, כמו שאין שליטה על מה שמשודר ברדיו וכל אחד יכול להקליט שירים מהרדיו. ולכן כמו "אבידה ששטפה נהר" (בבא מציעא כב ע"ב) שהיא נחשבת כהפקר וברור שבעליה התייאש ממנה ולכן היא מותרת לכל, כך גם שיר שנמצא באינטרנט הוא מופקר ומותר לכל (הרב דב ליאור, בענין הורדת שירים מהאינטרנט, אתר ישיבה).

בהזדמנות אחרת הבהיר הרב דב ליאור כי הוא סבור שזכויות יוצרים מוגנות על פי החוק, שיש לו תוקף הלכתי. אולם, כיון שהחוק לא נאכף הוא איננו מחייב...

עמדתנו היא שהורדה של תכנים מהאינטרנט בודאי איננה ראויה. בנוסף, המאמץ החוקי הבינלאומי בשנים האחרונות כנגד אתרי שיתוף קבצים גרם לכך שאתרים אלה פועלים באופן מוסתר ולא בריש גלי, ולכן קשה לומר שהתקנה לחלוטין לא נאכפת. בהתאם לכך, התשובות הבאות אינן עוסקות בשאלת ההורדה מהאינטרנט, אלא מניחה שהדבר אסור, ומתמקדות בפרטים הייחודיים שמעלה השואל.

הורדת ספר מהאינטרנט - אין להוריד חומרים המוגנים בזכויות יוצרים. כמובן אם בעל הזכויות מרשה להוריד את יצירתו מותר לעשות זאת. בדרך כלל הסימן לכך שההורדה מותרת היא, שהחומר נמצא באתר מוכר.

הורדת שירים מהאינטרנט - גם אם השירים שאתה מעונין בהם מושמעים ברדיו, אין זו סיבה להתיר את הורדתם מהאינטרנט, שכן בדרך כלל מועברים תמלוגים לזמר עבור השמעת השיר ברדיו, וכמובן שאין הוא מקבל דבר על שיר שנשמע באינטרנט. כמו כן הקלטה ברדיו היא בדרך כלל פחות נוחה ולעיתים הקריינים מדברים ברקע ובכך מונעים את ההקלטה, בעוד שהקלטה דרך האינטרנט היא באיכות גבוהה וללא הפרעות, וזו הסיבה שאתה מעדיף להוריד את השירים ולא לשמוע אותם בדרך זו.

ננתח את היחס להקלטה מהרדיו לפי הגישות השונות: לפי הגישה הרואה בהקלטה גזל, כיון שהיוצר כבר קבל תשלום על השידור ברדיו, מסתבר שהוא אינו מתנגד להקלטת השירים, ולכן ההקלטה מהרדיו מותרת. לפי הגישה הרואה בהעתקה הנאה, המקליט מהרדיו יהיה פטור מתשלום מכיוון שהיוצר כבר קבל על ההשמעה ומכיוון שאיכות ההקלטה אינה טובה ואין בה הנאה כלכלית משמעותית. וכן על פי הגישה שהעתקה אסורה על פי הוראת החוק, כאמור למעלה, מותר להקליט מכיוון שהחוק אינו אוסר העתקת קלטת של שירים, ולדעתנו נראה שאין הבדל בין קלטת להקלטה דיגיטלית של שיר. לשיטה זו מותר להעתיק שירים בכל מדיה. אמנם, החוק אוסר הפעלת אתרי שיתוף, כך שמי שיר מאתר כזה, מסייע בידי עוברי עבירה כיוון שהוא מסייע למפעיל האתר למכור פרסומות ולהרוויח.

"יצירת עותק לאחר קניה"

(מתוך שו"ת משפטי ארץ, עמ' 372-172)

צריבת דיסקים שאבדו - נראה לנו שמותר להעתיק מחדש את הדיסקים, זאת על פי גישתנו הכללית בנושא הגנה על זכויות יוצרים. על פי השיטה שהעתקה כמוה כגזל יתכן שאסור לכם להעתיק, כיון שהעותק שלכם אבד ובכך איבדתם את זכותכם לשימוש. לעומת זאת, על פי הגישה המחייבת תשלום עבור הנאה, כבר שילמתם עבור ההנאה, ולכן הדבר מותר... גם עמדת החוק (סעיף 42 לחוק זכויות יוצרים תשס"ח), היא שמותר ליצור עותק לגיבוי.

לפיכך נראה שכיון שקניתם דיסק מקורי והוא אבד, מותר לכם להעתיק את הדיסק מאדם אחר.

העתקת דיסקים שנקנו לצורך שימוש כפול (אחד בבית והאחר במכונית) - הקונה משלם עבור הזכות להשתמש בגירסה אחת של היצירה ולא יותר. שימוש כפול במקביל מחייב קנייה של עותק נוסף כיוון שההנאה כפולה. אמנם בדרך כלל הסיכוי שאותו שיר יישמע בשני מקומות באותו הזמן קטן מאד, ולכן בפועל אין בעיה. אבל כאשר מדובר בתוכנת מחשב בסיסית (כגון מערכת הפעלה) נראה שיש צורך בשני עותקים. בנוגע לטענתך שלא היית קונה שני עותקים בכל מקרה. מדברי הרב חיים דוד הלוי (שו"ת עשה לך רב חלק ו סימן צד) משמע שבמקרה כזה העתקה מותרת. והוא כותב שלעיתים זו היא עצת היצר כדי להתיר העתקה. לעומת זאת הרב אברהם כהן בספר עמק המשפט (חלק ד סימן כח) אסר.

שו"ת קיץ
הרב שבתי יגל / הכולל הקהילתי רעננה

שאלה: ב"ה בשעה טובה ומוצלחת אני עומד להתחתן בקרוב. תאריך החתונה נקבע לכ"ג בסיון שנה זו. בימים האחרונים עת למדתי בסימנים השייכים לקידושין ונישואין בשולחן ערוך חלק העזר, נתקלתי בהלכה האומרת שצריך להתחתן רק בחלק הראשון של החודש כל זמן שהלבנה מתווספת ומתמלאת ולא בחצי השני של החודש שהלבנה מתמעטת. הבנתי שחתונה בחצי של החודש היא אינה סימן טוב. כשקראתי זאת, נרעדתי, איך לא ידעתי זאת? ומה יהיה עכשיו שתאריך החתונה כבר נקבע? האם אכן כך היא נוהגים הלכה למעשה? הרי אני מוזמן להרבה חתונות שנערכות בחלק השני של החודש? ילמדנו רבינו כי בנפשי הדבר!

תשובה: אכן מנהג זה מוזכר להלכה פעמיים בשולחן ערוך, הן בדברי המחבר[א], והן בדברי הרמ"א[ב], ומקור הדבר בדברי רבותינו הראשונים שאכן יש בזה סימן טוב להתחתן בזמן שהלבנה מתמלאת, והוא על דרך מה שהיו נוהגים למשוח את המלכים על יד המעיין לסימן טוב שתמשך מלכותו.

ובספר 'שדי חמד'[ג] מאריך מאוד בעניין זה ומביא שנחלקו הפוסקים האם רק עניין של סימן טוב יש בכך (והרוצה שלא לקבל סימן טוב זה רשאי להתחתן גם בסוף החודש) או שגם איסור יש בדבר[ד].

על כל פנים, כפי שציינת בשאלתך, רבים לא מקפידים כיום על הלכה זו, וכן ידוע בשם הגאון מוילנא, החתם סופר והחזון איש[ה] שלא הקפידו על הלכה זו, ואף מאלו שבעיקרון היו מקפידים בדבר, מצינו שנוקטים[ו] שיש להקפיד בזה רק אם החתן הוא מתחת לגיל כ', אך אם הוא מעל גיל כ' אין לאחר את החתונה בשל כך עיין בהערה הטעם[ז].

כמו כן יש שכתבו[ח] שמנהג זה שייך רק בנישואים ראשונים.

וכמו כן יש לציין שבעבר שהיו גרים בעיירות קטנות היה אכן אפשרות לנהוג כך, אבל כיום שגרים בערים גדולות, וב"ה יש חתונות רבות, קשה יותר להקפיד בכך, אמנם רבים מקפידים בכך גם כיום[ט].

לכן, אל תרעד, שמח ביום חתונתך, ותסמוך על מנהג רבים וטובים שלא מקפידים על כך, וכדי לשמחך אזכיר, כי יש עניין מיוחד להתחתן בתאריך חתונתך כ"ג סיון, וכך מובא בספר 'ראש גולת אריאל' בשם הגה"ק בעל האמרי אמת זי"ע, שערך נישואין לבנו ביום כ"ג סיון בהשתתפות אביו הגה"ק השפת אמת זי"ע, וטעמו ונימוקו עמו, כיון שבאותו יום נשלחו האגרות השניות בימי מרדכי ואסתר, כדברי הכתוב באסתר פרק ח' פסוק ט' 'ויקראו סופרי המלך בעת ההיא בחודש השלישי הוא חודש סיון בשלשה ועשרים בו' והוסיף וכתב בהזמנות שנשלחו 'וכאשר שמחו אבותינו ביום זה, כן נשמח גם אנו'[יא].

העיקר שיהיה בשעה טובה ומוצלחת ובניין עדי עד! מזל טוב!

א - יורה דעה סימן קע"ט סעיף ב'.
ב - אבן העזר סימן ס"ד סעיף ג'.
ג - מערכת חתן וכלה.
ד - וחשבתי לומר שייתכן שנחו' השו"ע והרמ"א בדבר זה, שהרי השו"ע מביא זאת להלכה רק ביו"ד הלכות עונן ומנחש ובא רק לומר שאין בזה משום ניחוש, אבל לא שאיסור יש בדבר, ואילו הרמ"א שמביא זאת באבן העזר בסימן ס"ד העוסק במועדים שאפשר להתחתן בהם סובר שאף איסור יש בדבר ודו"ק.
ה - כ"ז מובא בקונטרס 'בידך עיתותי' מאת הרב יחזקאל אהרן שוורץ שליט"א בהערה א' בתחילת הספר.
ו - שו"ת יהודה יעלה למהר"י אסאד אבן העזר סימן כ"ד.
ז - כיוון שהגמ' בקידושין כ"ט ע"ב אומרת שמי שלא מתחתן עד כ' שנה הקב"ה אומר עליו 'תיפח עצמותיו' א"כ יש להקדים החתונה להינצל מקללת הקב"ה מאשר לחוש למנהג שאין לו מקור בגמ'.
ח - דרכי תשובה לשו"ע יו"ד סימן קע"ט ס"ק ט"ו.
ט - וישנם אדמורי"ם שלא מסכימים לערוך חופ"ק בימים אלו של סוף החודש, ובכלל החסידים מקפידים בכך יותר, אולם אצלם מצוי שגיל הנישואין הוא קודם גיל כ' ודו"ק.
י - חלק א' עמוד קמ"ו - מ"מ זה ומ"מ נוספים מהקונטרס הנפלא 'בידך עיתותי'.
יא - ועיין בקונטרס 'בידך עיתותי' הערה ג' שיש נוקטים שרק מכ"ד בחודש נחשב כסוף החודש לענין זה.

סיפור לשבת

"אבל הקב"ה לא חייב לתת לך ילדים"

הבטתי על שלושה קלסרים עבים גדושי מסמכים ומכתבים, ובהם הדיאגנוזה הרפואית המוחצת. "לעולם תהיי עקרה". כולם כאן, פרופסורים,מומחים מן הארץ והעולם, מי לא? חוות הדעת שלהם שוכנות אחר כבוד מתוייקות לפי תאריכים כרונולוגים, עשר שנות נישואין, ואין יבבה של תינוק, על פי הטבע - הם אומרים - אין סיכוי.

השעה עשר בלילה, האברך שלי סעד ערבית והלך לישון. אני לבד במטבח, תוהה ושבורה. הלילה הוא ליל נישואינו העשירי...

כן, אני מודה לקב"ה שזיכה אותי בבעל אברך ירא אלוקים מרבים, עדין נפש ובעל רגישות נדירה, שאפילו לא השמיע צלילון של טרוניה, לא שביב של אכזבה, ואף ולא גרגיר אבק של ייאוש. אבל הבית ריק משמחת ילדים, ואין בכתלים קישקושי צבעים, ואף קובית משחק או צעצוע לא נחבאים מתחת למיטה או מאחורי הדלת.אישה עקרה.

שמעתי שעל פי ההלכה יכול הבעל לגרש את אשתו אחרי 10 שנות נישואין... לא חששתי, ידעתי שאצל אישי הגזירה היא משותפת, והוא לא יצער אותי לעולם!!! אבל הצער שלי לא מניח לי, אני טרודה. נרדפת, עצובה, חסרת מנוחה. מעגל שאין לו סוף. שכנה שנכנסה לא שאלה מדוע אני בוכה, היא הכירה את הסיפור. לפתע ניצנץ רעיון במוחי. חייגתי לנהג מונית חרדי המוכר לנו וביקשתי שיגיע. שכנתי שמחה להתלוות אלי, לנחמני

המשך בעמוד הבא...

מעט. "בבקשה, לאן נוסעים?" שאל הנהג, קח אותנו לרב הכי צדיק בירושלים, בקשתי, והמתן לנו כמה דקות. "בשמחה", השיבני "נוסעים מכאן 7 דקות דרומה לשכונת שערי חסד, ותכנסו לבית של גדול הדור הרב הגאון שלמה זלמן אויערבעך".

חורף. גשמי זעף, ברקים ורעמים ליוו את המונית בדרכה, ובתוכה נהג טוב לב, ידידה מתפללת, ונשמה מיוסרת. הגענו. דפקתי בעדינות על הדלת. הרב פתח,ומי שהכירו הוקסם מהארת פניו הלבבית. "מה אוכל לעזור שאל?" סיפרתי על בעלי הצדיק, על שלום הבית, ואז פרצתי בבכי גדול. עשר שנות נישואין, ללא ילדים,והרופאים אמרו: אין סיכוי. והבכי שוטף כנהר מתגלגל... וליבי מנסה לקושש שברי תקווה וחלקי ישועה. אם בכלל. והלילה ליל נישואינו העשירי... כאמור.

כשנרגעתי מעט, שמעתי מפיו הקדוש, משפטים מזעזעים מחד, ומופלאים מאידך, מילים קשות ואוהבות יחדיו, כמו אש ומים המשמשים בערבוביה אל טבעית. "אני מאד מצטער בשבילך", אמר בלחש בעיניים מזדהות, ואז הגביה מעט קולו והוסיף "אבל הקב"ה לא חייב לתת לך ילדים... הוא לא חייב לתת לך בריאות, ולא חייב לתת לך פרנסה, או בית או משפחה..." ובקול תקיף וחד סיכם את דבריו "הקב"ה לא חייב!!!"

אני אשה פשוטה, חשבתי לתומי שאשמע ממנו דברי נחמה, עידוד,שהקב"ה רחמן ועוד אזכה לישועה ואולי יתן לי ברכה מיוחדת בצרוף סגולה, משהו אופטימי, והנה אני שומעת "הקב"ה לא חייב לך ילדים!!!" הסתחררתי, עולמי חשך בעדי לרגע, אבל הרב המיוחד הזה לא הטיף לי מוסר, הוא פשוט מילא אותי במסר מכונן. לפתע חשתי חמימות פנימית, של גילוי שמיימי, כואב, שורף את הלב אבל אמיתי. הכי אמיתי שיש. השתררה דממה, הבנתי שאין לו מה להוסיף לי, וכנראה זו גזירה שעלי לקבל באהבה. הסתובבתי לצאת "תודה כבוד הרב" מילמלתי. עשיתי צעד קטן החוצה ופתאום שמעתי מילה "אבל". הוא אמר "אבל". הפנייתי ראשי לעברו, ומכאן ואילך שמעתי את המשפט הכל כך פשוט, אבל כה עצום ובונה ומטלטל לבבות. "אבל דעי לך, שאם את תעשי למען אנשים מה שאת לא חייבת, אז מהשמיים יעשו איתך מה שלא חייבים לך. כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים, ומידה כנגד מידה לא בטלה...". החילותי לשנן את המשפט הזה, מדקדקת במילותיו כמו בקריאת שמע, "אם את תעשי למען אנשים מה שאת לא חייבת, מן השמים יעשו איתך מה שלא חייבים לך". אמרתי "תודה רבה",וירדתי במדרגות בוכה מאושר. קיבלתי הרגע פרספקטיבה לכל החיים שחדרה לכל כדורית בדמי. יצאתי אל הגשם והחשיכה, הבטתי בשחקים ולחשתי "הקב"ה הבנתי הכל,אני בתך האוהבת מבטיחה לך, שכמו שאתה נותן בחינם לכולם, לבני אנוש, לחיות ולעופות,לכל בריותיך, גם אני אתן מזמני מכספי ומהכוחות שלי לילדיך. אני אעשה המון למענם גם אם אינני חייבת...".

נכנסתי לדירתי הקטנה מאושרת מן הגילוי ואז גמלה החלטה בליבי. מחר אלך לבית היולדות ואעזור ליולדות. הן חלשות וזקוקות לסיעוד.

קניתי כמה מתנות והפתעות והלכתי לשמח אותן. הן באמת שמחו בנוכחותי אבל אחרי מספר שבועות הבנתי שכאן לא בדיוק צריכים אותי. מחלקת יולדות היא מחלקה שמחה, יש תינוק אז יש ברית מילה, יש בת אז יש אור נוסף, יש בני משפחה,מתנות, ובסך הכל היולדות מאושרות... החלטתי להפנות את מרצי הוני ואוני למחלקה הכי... הכי.. אונקולוגיה.

קניתי מן המעט שיש לי המון ממתקים, מכל הסוגים. ופלות,וחלווה וקוקוס ושוקולדים שקדים ותמרים וסוכריות וחטיפים, עם מפיונים מרהיבים והכל ארזתי בסלסלות מתוקות ובעיצוב ססגוני ומשובב עין. התחלתי לעבור מאחת לאחת, ממיטה למיטה בחיוך במאור פנים כשאני אוחזת את עגלת הנירוסטה, שאף היא מעוצבת בשלל צלופנים וניירות מרשרשים, תענוג לעין, לחך, וללב.

השקעתי במצווה הזו את הלב הנשמה הכוח והכסף. התאהבתי בחסד הזה, וכל חיוך קטנטן של מבריאה, שובב את נפשי. רבונו של עולם, הרי שכינה שורה למעלה ממראשותיו של חולה, ובוודאי שהמבריאים הללו הם צדיקים אמיתיים שאינם בועטים ביסורים, ולכם ברכתם ראוייה שתתקיים.

ביקשתי שיברכוני והן ברכוני בשמחה, עם הכרת הטוב, שספק אם אני ראוייה לה. אחרי שנה נולד לנו - במזל טוב - בן. אחרי ארבע שנים נוספות קיבלנו מתנה נוספת מהקב"ה שלא חייב לנו ילדים, עוד תאומות מקסימות.

אבל אני לא הפסקתי עם החובה שאינני חייבת. חיי סובבים סביב המתקת חייהם של האנשים והנשים הללו שנמצאים שם בקומה השביעית ובחסדי השי"ת יבריאו. מדי יום שני בשבוע עם אמי שתחיה ועם בנותי, (כשהן בחופשה מן הלימודים) אנו מחלקות מאות סלסלות מתוקות, שממתקות חיים.

חצי טון ממתקים בחודש!!! למען בניו ובנותיו של מלך מלכי המלכים, שדורש מעמנו להיטיב עם הזולת, גם מבלי לקבל שכר. כמו שהבנת, כבר חלפו שנים רבות מאז. לפני ארבעה חודשים חיתנו את בני בכורי, שהוא תלמיד חכם גדול, ובחתונתו שימחוני בין השאר מאות רבות של רופאים אנשי צוות, חולים שהבריאו ובני משפחות של חולים שנפטרו. רציתי לספר לך שראיתי הרבה פרידות בחיי, אתה כבר מבין... חוויתי המון תודות מכאלה על ערש דווי, שקוביית שוקולד בלשונם גרמה להם אושר עצום, שאינני יכולה לתארו. ההסתכלות שלי על חיינו עלי אדמות מאד אופטימית, מאד שמחה, ולא אגואיסטית. אינני אשה עשירה, בעלי אברך שלא מקבל מילגה והממתקים שאני משיגה מכספי ומתורמים, עולים לי במאמץ רב. אבל הכל שווה. כי במידה עצומה אני חשה שהאושר שלי מקורו בעובדה שאני עושה לזולת מה שאני לא חייבת, אבל עכשיו זה כה הדוק בשיגרת חיי,עד שזה הפך למחוייבות ממכרת ממש.

צליל קטן מאחורי הסיפור.

הגב מרים גבאי מתגוררת עם בני משפחתה בדירה קטנטונת בשכונה חשובה בירושלים, ביתה פתוח, הפקר לכלל. בצפיפות ראוייה להערכה תמצאו שם המון שקיות וקרטונים של ממתקים, אותן היא אורזת בסלסלות אסטיות ויוצאת לדרך מדי יום שני לבית המבריאים. 20 שנים פעלה ב"שערי צדק" ובשנה האחרונה מפעל החסד שלה הועבר להדסה עין כרם, ל"מכון שרת" שם היא נעה בין שמונה קומות של מבקשי ישועה ורפואה ומייצרת חיוכים, מתיקות ושמחת חיים למי שכה זקוק להם.

המשך בעמוד הבא...

אגב, מי שירצה לסייע בעדה, ולהיוושע בעזרת השם, שיתקשר ל־050־4146190

(מתוך סידרת ספריו של הרב יעקב (קובי) לוי / חידוש)

ניתן ללמוד מכאן כי סגולה בדוקה ומנוסה לפקידת עקרות, ולישועות למעלה מהטבע,לעשות חסד בהתמדה, חסד טהור שבא מהלב, וזמן עשיית החסד זה עת רצון לקבלת התפילה ־לכן אם אדם עושה חסד עם אדם אחר, לא להתבייש לבקש ממנו שיברך אותו וגם עושה החסד יעתיר בתפילה בזמן עשיית החסד, ויבקש מה' בשפתו שלו שיעשה עימו חסד וצדקה ויאריך כפי צחות לשונו.

ובמידה ואדם אינו יודע באיזה מצווה לאחוז ואיזה חסד לעשות עם הבריות טוב לבקש מ ה' שיתן בלבו עצה לעשות חסד שמתאים לו עם הכלים שיש לו ויבקש מה' שיסייע לו גם להגשים את הרצונות הטובים ושיהיה הכול לטובה (שהרי כל אדם ניחן עם כלים ־ מתנות שיחודיות רק לו. לדוגמא, :יש אדם שיודע לנגן, יש אדם היודע ליצור דברים. יש אדם היודע לתווך בין אנשים, יש אדם היודע לרקוח תרופות טבעיות. יש אדם היכול לפתוח בית תמחוי. יש אדם היכול פשוט לארח מעוטי יכולת וכו' והכל יכול לשמש ולעזור לבני אדם).

שביבים / שאול שיף

השלך על ה' יהבך*

מעשה שהיה לפני כ־35 שנה

מספר הרב אהרן בינה שליט"א, ראש ישיבת "נתיב אריה", העיר העתיקה, ירושלים:

בישיבתנו "נתיב אריה", למד במשך שנה בחור מלונדון, ולאחריה שב לביתו ללמוד בקיימברידג' משפטים. כשנותרה לו עוד שנה אחת ללמוד עד לסיום התואר, הוא חזר לכאן לימים הנוראים: רה"ש ויוה"כ, כדי לספוג מאווירת הקודש של ירושלים והישיבה, הנושקת לכותל המערבי (הבוגרים שלנו נוהגים לעשות זאת).

כמנהג ה"צדיקים", ליוו אותו במוצאי רה"ש למו"ר הרב אביגדור נבנצל שליט"א, לשאול האם הוא צריך לחזור ולהשלים את השנה האחרונה בקיימברידג' או שמא עדיף שיישאר בישיבה ויישב ויילמד. הרב נבנצל שליט"א אמר, שלדעתו עדיף שיישאר בישיבה וילמד תורה ויוותר על השלמת הלימודים לקבלת התואר בקיימברידג'.

נגשתי למו"ר הרב נבנצל והתנצלתי ואמרתי מי אני הקטן שאחלוק על דברי מו"ר, אבל אני סבור שכבוד הרב במקרה הזה אולי מן המחמירים... ולכן, לדעתי, כדאי לשאול לעצתו של פוסק הדור, הרב שלמה זלמן אוירבך זצ"ל. בקשתי ממו"ר הרב נבנצל שיצטרף אלי, אבל הרב אמר "אני סומך עליך". בצום גדליה נגשתי לרב שלמה זלמן אוירבך זי"ע וגוללתי בפניו את כל הסיפור של הבחור, כולל העובדה שהבחור יתום, ולאמו האלמנה חשוב מאוד שכל ילדיה יישתלמו במקצוע ראוי המכבד את בעליו. אמר הרב ש.ז. אוירבך זצ"ל: קודם כל אני רוצה לספר משהו: כשאמו של הגאון מוילנא הייתה לפני פטירתה, אמר לה הגאון: אל תגידי שאת אמא של הרב אליהו, אלא תגידי שאת אלמנה כבר 25 שנה ומזה לבד תגיעי ישירות לגן עדן. ואז פנה הרב אוירבך לבחור ואמר: אמך אלמנה, אל תתחיל איתה בכלל. תחזור הביתה ותסיים את האוניברסיטה. יש גמרא בקידושין שחייב אדם ללמד בנו אומנות ואם תשאל אותי למה בירושלים כולם לומדים בכולל? על זה אין לי תשובה. הרב אוירבך ראה שאני הצעיר מרגיש טוב עם זה, שתשובתו היא כמו שאני חשבתי, ואמר לי: אני רוצה שתדע שהרב אביגדור שליט"א הוא גדול הדור בהנהגה וגם בלימוד הוא לא מקטני הדור.

אין בסיפור זה חלילה וחס להמעיט במשהו במו"ר הרב נבנצל שליט"א, יאריך השי"ת ימיו בטוב ובנעימים, ואין ספק שהרב נבנצל הוא גדול הדור, רק שהוא כזה עניו שהוא אינו רואה את עצמו בכלל. הרב אוירבך זצוק"ל היה מקפיד לקבל ממנו ברכה לקראת יום הדין וגם הגאון הרב חיים קרייזוירט זצ"ל כשהיה מבקש ברכה מהרב אוירבך היה הרב מפנה אותו לרב נבנצל שליט"א. ואשרינו אנחנו שזוכים לשרתו בקודש.

כתבתי את כל הסיפור הזה אחרי שקראתי את הכתבה האחרונה "השלך על ה' יהבך..., אני לא בא חו"ח לחלוק או משהו, אלא רק לשתף בסיפור נוסף, וכמו שכבכל שאלה בהלכה תלוי מי שואל וכיצד ואין תשובה אחת לכולם, כמדומני שגם לכאן זה מתאים.

*הארה על סיפור לשבת גיליון פרשת נשא.

כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת

כותב הרה"ג ר' גמליאל רבינוביץ' שליט"א:

ראיתי מה שהבאתם נפלאות על הפסוק כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת, ונזכרתי מה שכתבתי פעם בס"ד על פסוק זה.

כתוב בתורה בפרשת נשא (במדבר ז', י"ד) "כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת". שמעתי פירוש נפלא מכ"ק אדמו"ר משומרי אמונים בני ברק שליט"א, על פסוק זה, הנה ידוע שכתוב בתיקוני זוהר (תיקון כ"א, דף נ"ז ע"ב) על יום הכיפורים דרצה לומר כפורים, כמו פורים. וידוע ששני ימים אלו קדושתם ומעלתם גדולה מאד. ובפסוק כאן מרומז ענין זה. "כף", ר"ת "כ'יפורים, פ'ורים", ואמר "כף אחת", לרמז ששניהם ענין אחד בקדושתם ומעלתם, "עשרה זהב", היינו שיום הכיפורים יוצא ביום "עשרה", בתשרי, ופורים יוצא ביום י"ד אדר, וזהו "זהב", שבגימטריא י"ד, עכד"ק, ודפח"ח.

ונראה בס"ד להוסיף ולרמז להמשך הפסוק "מלאה קטורת", "קטורת", מרמז על יום כיפור שנכנס הכהן גדול להקטיר קטורת בקודש הקדשים, (ויקרא ט"ז, י"ב), "מלאה", ר"ת "מ'גילה, מ'שלוח מ'נות, מ'תנות ל'אביונים, א'כילה, ה'כאת ה'מן", וכן "מלאה",

בגימטריא ״ויין״, רמז למצוות היום שמקיימים בפורים. והבן.

ואגב, זכור לי שכ״ק אדמו״ר משומרי אמונים בעל ״חוקי חיים״, זיע״א, כשהיה קורא פסוק זה בתורה: ״כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת״, היה שוהה הרבה זמן בקריאת פסוק זה, והיו מרגישים שיש לו הרבה כוונות בפסוק זה.

כיפתו של החפץ חיים

(מתוך קונטרס דניאל איש חמודות)

״...נסענו לביתו (עם חתני בר המצוה) של הרה״ג משה בנדיקט שליט״א- אב״ד ״חוג חתם סופר״, אצלו נמצאת כיפה שלבש מרן החפץ חיים זי״ע.

ומעשה שהיה כך היה: כאשר הגיע מרן החי״ח לוינה בחודש אלול תרפ״ג לכנסיה הגדולה הוא התארח במקום מסויים במשך תקופה זו. היה בחור אחד שזכה לישון איתו ביחד בחדר כדי לסייע לו. בערב הראשון ראה הבחור כי החי״ח מחליף את הכיפה שלבש כל היום בכיפה מיוחדת לשינה שהייתה בתיק שלו. בבוקר כאשר החי״ח החזיר את הכיפה לתיק ושם על ראשו את הכיפה הרגילה, לקח הבחור בשקט את הכיפה של השינה והלך בזריזות לחייט מקומי וביקש ממנו להכין לו בזריזות המירבית כיפה בדיוק כזו. תוך מס׳ שעות הכיפה הייתה מוכנה, והבחור שם את הכיפה החדשה בתיק ואת הישנה שמר אצלו. כאשר הסתיימה הכנסיה הגדולה ומרן החי״ח עמד לשוב לראדין, לקח הבחור את הכיפה הישנה והחזירה לתיק של החי״ח ואילו את הכיפה החדשה אותה לבש מרן החי״ח בלילות האחרונים נטל הבחור לעצמו. הנ״ל עבר את כל מאורעות השואה ושמר על כיפה זו בחירוף נפש. לימים עבר להתגורר באוסטרליה. באוסטרליה היה הרב המקומי ואב בית הדין הגאון הצדיק רבי יצחק צבי ברנפלד זצוק״ל וזיע״א בעמח״ס שו״ת ״סופר המלך״ ועוד. כאשר הרב ברנפלד עזב את אוסטרליה בדרכו לארץ ישראל כדי לכהן כאב״ד חוג חתם סופר, עשו לו בני הקהילה באוסטרליה מסיבת פרידה, בתור מתנת פרידה נתן לו הבחור הנ״ל את ״כיפת השינה״ של מרן החי״ח. כאשר נפטר הרב ברנפלד עברה הכיפה בירושה לחתנו הרה״ג משה בנדיקט שליט״א.

אלכסון או עגול?

בשבת הקרובה יקראו בתורה את פרשת ״בהעלותך את הנרות״, וברצוני לדעת האם קני המנורה היו עגולים או אלכסוניים? יעקב י. חיפה.

תשובת הרה״ג רבי שמואל ברוך גנוט שליט״א:

לשואל היקר,

בודאי ידוע לך הפולמוס הגדול בענין זה. הרבי מחב״ד שטען בתוקף שקני המנורה היו אלכסוניים. ואילו ראש מכון המקדש, הרב ישראל אריאל, טוען בתוקף שהם היו עגולים. ויש על כך דיון שלם, והרחבתי בו במאמר ארוך במקום אחר. ואולם מורי ורבי רבנו מרן הגר״ח קניבסקי שליט״א כותב בביאורו לברייתא דמלאכת המשכן (עמוד כח בהערה בסוף העמוד), את הדברים הבאים: ״בכל הציורים מצוייר קני המנורה עגולים, וכנראה שהוא טעות, שרש״י בחומש כתב שהיו באלכסון, ושמעתי שכבר העירו בזה״. עכ״ל רבנו שליט״א. וכן כתב הוא בספרו דרך חכמה (בית הבחירה פ״ג ס״ק מ״ב וצה״ל ס״ק ל״ח).

וייקרא שמה בישראל

מה דעת מרן הגאון רבי חיים קניבסקי שליט״א על קריאת השמות שלהלן לבת?

אפרת / נועה / רחל (ע״ש סבתא) / איילת / איילה / הילה / מיכל בברכה / חני / בני ברק.

תשובת מרן הרה״ג רבי חיים קנייבסקי שליט״א:

אפרת - מצוין. מרן כותב שמרים זאת אפרת.

נועה - מצוין. מבנות צלפחד הצדקניות. והוא ממליץ על הרבה שמות להחליף לנועה.

רחל - מצוין, ואין צורך כלל לחשוש מכך שרחל הייתה עקרה ונפטרה צעירה.

איילת - אינו ממליץ, ומורה לאלו ששמן כך, להחליף לאיילה.

איילה - מצוין, והחיד״א הביא בספרו שם הגדולים בשם חכמי איטליה, שנהגו לקרוא בשמות חיות, כמו צבי, איילה, זאב וכו׳, כדי לחזק את האדם בבריאות טובה.

הילה - אינו שם טוב. מי שנקראת הילה, שתשנה ללאה.

מיכל - מצוין, מיכל בת שאול אשת דוד הייתה צדקנית ואף הניחה תפילין.

בברכה / הרב שמואל ברוך גנוט

אפליקציה מצילת חיים

אשמח שתפיצו להורים בקבוצות השונות אבא אחד פיתח ושלח לנו:

אנשים יקרים,

אני חייב לייידע אותכם על אפליקציה מצילת חיים שפיתחתי. במיוחד לאור השרב הכבד ואולי כבר היום היא תציל חיים של ילד אחד. קוראים לאפליקציה Bip It פקודות קוליות. היא נועדה למנוע מאיתנו הסחות דעת בזמן נהיגה על ידי תפעול קולי מלא של הסמארטפון.

אבל הדבר החשוב יותר במיוחד להיום שהיא יכולה להציל את חיי ילדנו. היא מאתרת באופן אוטומטי את סיום הנהיגה ומיד עם כיבוי המנוע וטרם היציאה מהרכב אומרת לנו בקול רם וברור ״לא לשכוח ילד ברכב״ שוב היא חינמית לחלוטין ולא דורשת כל תפעול נוסף, הכל מהרקע.

כאשר הרווח היחיד שלי מבחינתי הוא ילד אחד שאולי והצלתי.

מצרף קישור להורדת גרסת האנדרואיד.

https://play.google.com/store/apps/details?id=com.pzlapps.bipit

תפיצו בבקשה.

בסוד שיח

כשם שפרצופיהם שונים
כך דעותיהם שונות

נשמח לקבל תגובות והערות מהקוראים
בדואייל: besod@013net.net

עיצוב ועריכה גרפית:
גיל ויין עיצוב גרפי
אימייל. gilwein26@012.net.il